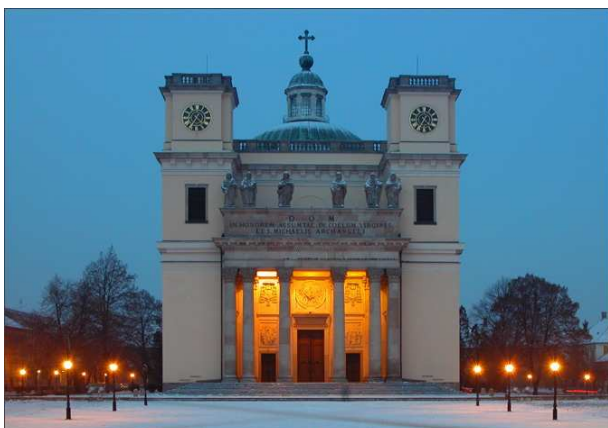

A BORONKAY BARÁTI KÖR 3. SZ. HÍRLEVELE

Kedves Olvasónk!

A Boronkay Baráti Kör ügyvivői Péter Péter váci költő, iskolánk egykori diákja (1951-55) elgondolkodtató, szép szonettjével kívánnak Önnek békés, áldott ünnepet!

Éjféli mise a Váci Dómban

*Késélő fény, hideg és fehér,
zeng a Dómban a karácsonyi ének,
a hit ma az égig is felér,
misére gyűltek össze most a népek.*

*Az égő szemekben ünnepi fények,
nénikék kezén rózsafüzér,
a gazdagok nyakában aranyékek
– Krisztus teste megszentelt kenyér.*

*Ma nincsen harag és nincsen átok,
csak olcsó ajándék a fák alatt,
és a meleg szeretetre várók*

*számára csak a régi hit maradt;
s bár az lenne jó, nemcsak mára férne
el szívünkben az áhitat s a béke.*

Péter Péter verse

HÍREK AZ ISKOLÁBÓL

Ünnepélyes alapkö letétellel indult az iskola fejlesztése

Már a 2. sz. Hírlevelünkben olvashatták Fábrián Gábor igazgató úr rövid tájékoztatóját arról, hogy az iskola egy sikeres pályázattal több, mint **600 milliós támogatást** nyert el. Most Dian János műszaki igazgató helyettestől, a projekt vezetőjétől kértünk híreket a legújabb eseményekről. 2009. november 6-án ünnepélyes alapkö letétellel megkezdődött a megvalósítás. Az ünnepségre a diákok ünnepi műsorral, a fejlesztés irányítói pedig szakmai tájékoztatóval készültek fel.

Azóta nagy erővel folyik az építkezés, a tájékozatlan vendég még az áthelyezett főbejáratot is nehezen találja meg. A nagyszabású bővítés során a Németh László utcai fronton emeletráépítés történik, ez 502 nm bővítést jelent, és további 1834 nm-rel toldják meg a főépületet Verőce irányába. A gépészeti és elektronikai szakmák új műhelytermekkel, mérőlaborokkal, és mintegy 95 millió Ft értékű modern eszközökkel gazdagodnak. A környezetvédelmi szakmacsoport oktatása most indul, ehhez öt féle szakmai laboratóriumot építenek, és ezeket 40 millió Ft értékű korszerű berendezésekkel szerelik fel. A tanulók örömeire többfunkciós sportpálya is épül.

Dian János elmondta még, hogy a közelmúltban egy újabb pályázaton további **140 millió Ft-ot nyert** el az iskola, amelyet fontos számítógépes programokra, a szakmai tananyagok bővítésére, továbbá vezetői és oktatói továbbképzésre fordíthatnak.

Közelgő kerek születésnap

Iskolánk szervezetileg 1950-ben alakult meg, az első neve 21. sz. Általános Gépészeti Technikum volt. (Igaz, ezt a nevet csak egy évig viselte, 1951-ben új gazdát és vele a 8. sz. Gépipari Technikum nevet kapta.) A közelgő 60. évforduló tiszteletére az iskola vezetése 2010-ben, várhatóan az áprilisi Szent György napi ünnepségekre időzítve emlékkönyv kiadását tervezi. A könyv megbízott szerkesztője, Ujvári István hosszú ideje dolgozik ezen a feladaton, és most a könyv egyik fejezetéből egy kis előzetest adott át nekünk. A fejezet témája: visszaemlékezések Boronkay Györgyre. Ebből válogattunk ki néhányat, amelyeket a Hírlevél 4. oldalán olvashatnak, kivonatolva. Reméljük, hogy felkelti érdeklődésüket a közelgő kerek iskolai évforduló és a megjelenő könyv iránt.

Fábrián Gábor kitüntetése

Az Ericsson Magyarország Kft. tíz éve alapította az „Ericsson a matematika népszerűsítéséért” díjat, amelyet olyan tanárok kaphatnak, akik tanítványaikkal aktívan bekapcsolódtak a középiskolai versenyekbe, és a legtöbbet tették tantárgyuk megszerettetéséért. Minden évben három matematikatanárnak ítélik oda ezt a díjat és a vele járó pénzjutalmat Magyarországon. Fábrián Gábor igazgató úr, a Boronkay Baráti Kör tagja az idei díjazottak egyikeként 2009. november 27-én vette át a kitüntetést a Magyar Tudományos Akadémián tartott ünnepségen. Gratulálunk!

Ujvári István munkájának elismerése

A Magyar Tehetséggondozó Társaság 2009. szeptember 25-én „**Tehetségekért**” kitűzött és emléklapot adományozott Ujvári István nyugdíjas tanárnak, a Baráti Körünk alapító tagjának, a magyar tehetséggondozó mozgalomban kifejtett több évtizedes szakmai munkájáért. Gratulálunk!

A BARÁTI KÖR HÍREI

Rövid beszámoló a Baráti Kör második találkozásjáról

A Baráti Kör 2009. október 31-én tartotta második összejövetelét. A Tanüzemben találkoztunk, és bizony izgultunk, hogy hányan jönnek el. „Rossz az időpont, nem tudok menni”, üzenték néhányan, de örömünkre lassan megtelt a terem, amikor Péter Pali barátunk, előadóművész kivételesen szép hangján, az emberek figyelmét megragadva szavalni kezdte Illyés Gyula versét. A találkozón a szolnoki Boronkay Baráti Társaság képviselői is megjelentek.

Fábián Gábor és Pádár Sándor rövidre fogott előadásai után egy beszélgetés alakult ki, melyben 11 tagunk kért szót. Főleg az egyesületté alakulás volt a beszédtema, ebben végleges döntés még nem született, de egy „szimpátiaszavazáson” a tagság többsége a jövőbeni átalakulást támogatta. Más kérdésekben a tagság nyílt szavazással döntéseket hozott:

- elfogadták a Baráti Kör írásba foglalt és szóban kiegészített programját;
- ügyvivőnek választották Bácskai Zoltánt, Bagyin Józsefet, Eröss Sándort, Pádár Sándort és Zsigáné Mózes Rózsát. (Az ügyvivők rövid bemutatkozása hírlevelünk 3. oldalán olvasható);
- egyetértettek a baráti kör önfinanszírozása érdekében beterjesztett javaslattal.

A résztvevők a Tanüzemből az új iskolába mentek, ahol a Díszteremben az iskola két diákja rövid zenei műsorral köszöntötte az öregdiákokat. Ezután Ferencsik József szolnoki öregdiák felvezetésével a szolnoki Boronkay Emléktábla avató ünnepségről készült DVD-t nézték meg. A DVD Aszódi Ferenc szolnoki öregdiák munkája. A találkozó befejezéseként az öregdiákok a Boronkay síremlékhez vonultak, és Papp Miklós öregdiák közvetlen hangvételű, nagyon emberi megemlékezését meghallgatva koszorúkat helyeztek el Boronkay György és felesége síremlékén.

Felhívás a Boronkay Baráti Kör tagjaihoz!

A Baráti Kör ügyvivői kérik a tagokat, hogy anyagi helyzetüktől függően járuljanak hozzá a baráti kör működési költségeihez. A második találkozón a jelenlévők elfogadták azt az elvet, hogy a támogatás mértékét mindenki maga dönti el azzal, hogy választ a felajánlott lehetőségek közül. Eldöntöttük azt is, hogy nem kizáró tényező az, ha valaki egy adott helyzetben nem tud a működési költségekhez hozzájárulni.

A felajánlott választási lehetőségek az alábbiak:

- 1200 Ft támogatás befizetése 2010 évre, vagy
- 2400 Ft támogatás befizetése 2010 évre, vagy
- egyszeri, nagyobb összeg befizetése, amelyet hosszú távú vagy „örökös” támogatásnak tekintünk.

2010 első negyedében mindenkinek küldünk egy számlaszámmal ellátott postai befizetési csekket, amelyen módjukban áll a befizetést végrehajtani. A befizetett pénzek egy külön megállapodás alapján a Boronkay-Ujvári Közhasznú Alapítvány elkülöníthető számlájára kerülnek, ahonnan csak Eröss Sándor és Pádár Sándor ügyvivők együttes aláírásával és kifejezetten működési célra (papír, boríték, fénymásolás, postaköltség, nyomdaköltség, rendezvényekre fordított közvetlen kiadások stb.), szabályos számlák ellenében vehetők fel.

Aki tagjaink vagy támogatóink közül aktív kereső, az a fenti variációk helyett választhatja azt is, hogy az éves adóbevallása kapcsán adójának 1 %-át átutaltatja az alábbi címre (kérjük, gondoljon erre már a 2009. évi adóbevallásánál is):

Boronkay-Ujvári Közhasznú Alapítvány, 2600 Vác, Kossuth tér 1.
Adószám: 18703382-1-13
Számlaszám: 11742094-20172152 (OTP Bank Rt., Vác)

A befizetett támogatások összegéről és annak felhasználásáról az ügyvivők a tagságot évenként egy alkalommal tételesen és számszerűen tájékoztatják.

Várjuk a Baráti Kör tagjainak véleményét, ötleteit, javaslatait a következő hírlevélhez!

BEMUTATKOZNAK A BORONKAY BARÁTI KÖR ÜGYVIVŐI

Bácskai Zoltán

Születésemről Vácán élek, az általános és középiskolát is itt végeztem. 1975 és 1979 között tanultam iskolánkban, amely akkor a Löwy Sándor Ipari Szakközépiskola nevet viselte. Az érettségi után a Bánki Donát Műszaki Főiskolán szereztem üzemmérnöki diplomát, majd később ugyanitt szakmérnöki képesítést. Diákkoromban rendszeresen sportoltam, évekig a Magyar Evezős Válogatott keret tagja voltam. 1986 és 1992 között szaktanárként dolgoztam egykori iskolámban, műszaki rajzot, műszaki méréseket tanítottam, továbbá a CNC oktatás bevezetésében tevékenykedtem.

Ipari gyakorlatot a Stiebel Eltron, a Synergon és az Invitel cégeknél szereztem. 2006-tól a Duna-Mix Kft. termelési-műszaki igazgatója voltam napjainkig, jelenleg a BVOP kiemelt műszaki főreferenseként Budapesten dolgozom.

Szeretném, ha a Boronkay Baráti Kör rövidesen társadalmilag elfogadott, önálló, pályázó és cselekvőképes szervezetté válna.

Bagyin József

1961-65 között voltam a Löwy Sándor Gépipari Technikum tanulója, ahol hozzáértő és jó felkészültségű tanárok kezébe kerültem. Ujvári István tanár úr volt az osztályfőnököm. Igen nagy elismerés és tisztelet alakult ki bennem Boronkay György tanár úr iránt.

Vízépítő mérnöknek tanultam, és 1980-ig műszaki beosztásokban dolgoztam ebben a szakmában. 1980-tól 1990-ig tanácselnök voltam Aszódon, majd 1990-től 2006-ig ugyanott polgármesterként tevékenykedtem. Közéleti munkám során számos szakmai, vízgazdálkodási, területfejlesztési feladatot és funkciót vállaltam. 2006-tól nyugdíjba vonultam, jelenleg egy saját kft. ügyvezetője vagyok.

Az életemben és a munkámban a közösség ereje és a hagyományok tisztelete segített a legtöbbet. Ezért is látom fontosnak az öregdiákok összefogását a Boronkay György Műszaki Középiskola és Gimnázium támogatása, valamint hírnevének növelése érdekében.

Erőss Sándor

Váci születésű vagyok, itt végeztem el az általános és középiskolát. Gimnáziumi érettségi után elektroműszerész szakmát tanultam, majd híradástechnikai technikus oklevelet szereztem. Fejlesztő technikusként dolgoztam a váci Híradástechnikai Anyagok Gyárában 1978-ig. Ekkor kerültem egy pályázat útján a jelenlegi, az akkor még Löwy Sándor Ipari Szakközépiskola nevet viselő munkahelyemre gyakorlati oktatónak. 1984-ben villamosmérnöki diplomát szereztem a BME-n, de éveim ezután is folyamatos továbbképzéssel teltek.

1994-ben ugyancsak a BME-n kaptam meg második diplomámat (közoktatás vezetői szak), majd 2000-ben a harmadikat (minőségbiztosítási szakmérnök). 1988-tól vagyok iskolánkban a gyakorlati oktatás vezetője, és részt vettem a minőségügyi rendszerünk kiépítésében.

Munkám során gyakran kerülök kapcsolatba az iskola öregdiákaival is, akik olykor visszajárnak a tanüzembe a régi időkre emlékezni. A Boronkay Baráti Kör fontos feladatának tartom az iskola és az öregdiákok kapcsolatának ápolását.

Zsiga Lászlóné Mózes Rózsa

Váci származású vagyok, itt végeztem az általános iskolát, majd 1959-63 között a Löwy Sándor névre elnevezett Gépipari Technikumban tanultam. Kiváló tanárok, többek között Boronkay György szárnyai alatt igen eredményes és szép éveket tudhattam magam mögött.

Többször voltam az iskola Kiváló Tanulója, és jeles eredménnyel érettségiztem. Az iskola elvégzése után a Tungstam Váci Gyárában kezdtem el dolgozni, ahol 31 évet töltöttem el.

1969-71 között felsőfokú szakmai képesítést szereztem a minőségbiztosítás területén. Jelenleg is aktívan dolgozom második munkahelyemen a Moeller Electric Kft.-nél, és oktatásszervezés a feladatom.

Mindig is szerettem az emberek között „nyüzsögni”, ezért a Boronkay Baráti Körben a tagokkal való kapcsolattartást, valamint a kisebb-nagyobb rendezvények szervezését, előkészítését tartom a nekem való feladatnak.

Pádár Sándor

1958-tól 1962-ig voltam a Löwy Sándor Gépipari Technikum tanulója. Tanárainktól erős elméleti és gyakorlati képzést kaptunk, az iskolából kikerülő fiatalok az üzemekben is, és az egyetemen is megállták a helyüket. Érettségi után – főleg Boronkay tanár úr hatására – a Budapesti Műszaki Egyetemen tanultam tovább, és 1967-ben gépészmérnöki oklevelet szereztem. Aktív pályámon összesen három váci üzemben dolgoztam. A Hajógyárban gyártástervezőként kezdtem és kitűnő műszaki kollégáktól tanulhattam. A Híradástechnikai Anyagok Gyárában termelési vezető, műszaki igazgató helyettes, majd igazgató voltam. Utolsó munkahelyemen, a német tulajdonú Eichhoff Kft.-nél műszaki vezetői, majd ügyvezetői feladatot bíztak rám. Ma már nyugdíjas vagyok.

A Boronkay Baráti Kör megalakításának ötlete Ujvári István tanár úrtól származik, még 2003-ból. A gondolat felújítása is a nevéhez fűződik, és 2009. elejétől együtt veszünk részt a szervezésben. Remélem, hogy minél több öregdiák lép majd be a Baráti Körbe.

A hírlevélhez mellékelte képnaptár Dian János igazgató helyettes, a Baráti Kör tagja figyelmességét dicséri.

VISSZAEMLEKEZÉSEK BORONKAY GYÖRGYRE

„A tanári pályán két példaképem volt, Édesapám és Boronkay tanár úr. Édesapámtól az élményszerű tananyag összeállítását vettem át, a tanár úrtól az élményszerű tanítást. Órái szinte színházi előadások voltak, megjelenítette az adott gépet, vagy technológiai folyamatot. ... Nagyon ízesen, és szakmailag precízen beszélt. Táblavázlatai logikusak, rajzai szépek és pontosak voltak. Abban az időben az osztályunk az 'iskola réme' volt, Ő mégis fegyelmet tudott tartani. Egy életre belém nevelte a 'Lex minimi' törvényét, mindig a legkisebb ellenállás irányába, az optimális munkával a legnagyobb eredményt elérni!”

Faluhelyi László, 1961-65

„Nekem felejthetetlen volt az a szűk évtized, amikor együtt taníthattam ezzel a rendkívüli kollégával. Sokat beszélgettünk a tanári szobában, a közös lyukas órákon. Szórta az élettapasztalatából eredő, nevelő célzatú tanácsait, tanítványainak és fiatalabb kollégáinak egyaránt. 'Meg kell a témát ragadni, mint a bulldog!' – hallom ma is és látom, amint ezt befelé görbített ujjával illusztrálja. ... Amikor jelenlegi pályakezdő kollégáimat titokban vizsgálom, hogy melyikből lesz jó tanár évek múlva, a vitathatatlanul első szakmai tudáson kívül még kettőt kutatok: az emberszeretetet és a tanítási szenvedélyt, rövidebben: a pedagógiai temperamentumot. S ezeket a kritériumokat nem utolsó sorban a Gyuri bácsival egy tantestületben eltöltött évek alatt, az ő példája nyomán szűrtem le. Aki ilyen 'magister totus animi' – lélekből való egész tanár volt.”

Ujvári István matematikatanár

„Ha valaki zavarta az órát, vagy nem figyelt, kizavarta az osztályból, a következő módon: 'Mars ki! – két perc múlva bejöhetsz!' Ez alatt nem folytatta az előadást, hanem egy-egy verset idézett régi nagy költőinktől (Arany, Petőfi), vagy egy rövid történetet mesélt el. Ezt alkalmazta akkor is, ha látta, hogy a hallgatóság figyelme lankad; például az utolsó órán.”

Tóth Károly, 1958-62

„Régi időkben olyan szokás terjedt el közöttünk, hogy az utcán, a fal mellett minden kiszögellést és beugrást követve sarkosan jártunk. Talán ez Boronkay tanár úr szokásának utánzása, vagy parodizálása volt, aki az utcán sem vágta le a kanyarokat, hanem igazi gépészhez illően 'fórsriftosan' közlekedett. ...

Egy kis megyei tanácsai vállalatnál jelentkeztem felvételre ifjú technikusként az igazgatónál. Név, végzettség, roppant rövid szakmai életrajz után az éppen ott lévő főmérnök kérdezte, hogy hol végeztem. Mondtam, hogy Vácott. 'És Boronkay György tanította?' Igen, szakrajzra és gépszerkezettanra. 'Igazgató elvtárs, ha Gyuri bácsi egyáltalában átengedte a kollégát, akkor nekünk sem lehet rossz.’”

Batka Barnabás, 1958-62

„Négy év alatt kitűnő pedagógust, szigorú, de nagyon jó embert ismertünk meg személyében. Olyan előadói képességgel rendelkezett, hogy óráin nem lehetett nem odafigyelni. Magas fokú műszaki tudása széles körű humán ismeretekkel párosult, és ezt is nagy igyekezettel hintette szét közöttünk. Minket, diákjait, nemcsak tanított, hanem szeretett is, vigyázott ránk, ha szükségét látta, intő szavaival a helyes útra terelt bennünket. Lehet, hogy mérnökként fényesebb pályát futott volna be, de eredményesebbet, mint pedagógus, aligha!”

Percz László, Szolnok, 1951-55

„Egy tanáromról szeretnék megemlékezni, aki pályaválasztásomat meghatározta, és akinek erős kisugárzása és tiszta elvei végigkísérték szakmai életemet. ... Boronkay tanár úr sokat hangoztatott mondása a 'Lex minimi' volt. Emlékezetemben az maradt meg, hogy ez egy gazdasági szemléletet, egy életfelfogást jelent, mégpedig a műszaki ember, a mérnök céltudatos és kötelező takarékoságát. A 'lex' szó itt törvényt, a 'lex minimi' fogalom pedig a legkisebb ráfordítások törvényét jelentette. 'Ne pazarolj, fiam!' – mondogatta szigorúan összeráncolt homlokkal, ha valamit túlméreteztünk, vagy fölöslegesen írtunk, vagy rajzoltunk le. Úgy emlékszem vissza, hogy a 'Lex minimi'-ről nevezték (neveztük) el őt Lexi bácsinak.”

Pádár Sándor, 1958-62

„Utoljára halála előtt néhány héttel láttam Boronkay tanár urat. Mint iskolájába visszatérő örök diák, fölkerestem lakását. A csöngetésre egy öregember nyitott ajtót: kopott háziköntösben volt, s két vödör salakot cipelt ki a kukába. ... Beszélgettünk. Panaszkodott az öregségre, mondta, nagyon hideg ez a tél, 1981 tele. Azután elköszöntünk. Mint elköszöntek azóta sokan ebből az intézményből. Ki a mérnöki pályára tért meg végleg, ki a temetőbe. Lexi bácsi, Boronkay György itt, az immár végleg az ő becsületes nevét viselő, patinás szakiskola aulájában örökített meg a szobrászművész által. Már nem cipel sem szatyrokat, sem salakos vödöröket, és nem ír javításokat a szakkönyvek margóira a túhegyesre faragott ceruzájával, csak néz szelíden bronz szemüvege mögül...”

Besze Imre, 1960-64

Szerkesztette: Pádár Sándor. Elérhetőségek: Boronkay Baráti Kör, 2600 Vác, Németh László út 4-6. E-mail: boronkay@vac.hu